

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8306200836
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8306200836.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: CCMI s.r.o., Tajovského 3 Košice, IČO: 45 991 979, právne zastúpený JUDr. Vladislavom Sisákom, advokátom, Skladná 14 Košice, proti žalovaným: 1/ Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13 Bratislava, 2/ BANDER, spol. s r.o., Perečinská 2736 Snina, právne zastúpený JUDr. Jánom Martincom, advokátom, Werferova 1 Košice, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/15/2006-769 zo dňa 04.02.2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vzťahu k žalovanému v 1. rade.

Priznáva žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol, ktorou sa pôvodná žalobkyňa Ing. Zita Greňová - ÁTRIUM domáhala náhrady škody vo výške 3.600,000,- Sk istiny s príslušenstvom z dôvodu nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré konali nad rámec predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Humenné, č. k. 16C/1662/2000-36 zo dňa 19.01.2001, a to zapečatením strojov, čím jej znemožnili pokračovať vo výrobe, a preto jej vznikla škoda na znehodnotení strojov a ušlom zisku. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V priebehu konania žalobkyňa z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie pôvodne žalovaného Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky opravila označenie žalovaného ako žalovaného v 1. rade - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj rozšírila žalobu o žalovaného v 2. rade, voči ktorému sa domáhala náhrady škody vo výške 8.071.730,- Sk istiny s príslušenstvom.

V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko strán sporu, záver znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru ekonomika a podnikanie, odvetvie účtovníctva K.. A. E., znalecký posudok Č.. X/XX, ďalej kontrolný znalecký posudok vypracovaný znalcom K.. L. T. č. X/XXXX zo dňa 20.02.2012, citoval ust. § 120, § 132, § 100, § 101, § 442 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 1, § 2, § 18 zákona č. 58/1969 Zb. a uviedol, že pôvodná žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody podľa ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. z titulu objektívnej zodpovednosti štátu. Nesprávny postup orgánov činných v trestnom konaní mal spočívať v tom, že orgány štátu znemožnili žalobkyňi podnikat' tým, že jej bolo nezákonne v tom bránené napriek tomu, že aj ak veci sa v priestoroch ponechali, kde podnikala znemožnili jej takýmto úradným postupom podnikat'. Takýmto postupom jej bolo znemožnené vykonávať prevádzku v celej firme. Zároveň žalobkyňa poukázal aj na negatívnu mediálnu kampaň, ako aj reportáž televízií na postoj zákazníkov firmy, ktorí rušili

svoje objednávky, resp. žiadali vrátiť zálohy. Súd prvej inštancie poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, ktoré vyplynuli zo spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 16C/1662/2000, z ktorého bolo preukázané, že vo veci bolo vydané predbežné opatrenie dňa 19.01.2001, ktorým súd zakázal pôvodnej žalobkyni a K.. A. V. predať, prenajať, darovať alebo inak nakladať s huteľnými vecami špecifikovanými v predbežnom opatrení až do právoplatného skončenia súdneho konania v tejto veci. V konaní Okresného úradu PZ Humenné ČVS: I.-XX-XX-XXXX bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre trestný čin sprenevery uznesením vyšetrovateľa. V konaní Krajského úradu vyšetrovania PZ Prešov ČVS: V.-XX/OVEK-XXXX bol dňa 08.10.2001 vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov súkromnej firmy K.. A. J. - Á.. Žalobkyňa ako dôvod žaloby a dôvod nesprávneho úradného postupu uvádzala v konaní orgánov činných v trestnom konaní nad rámec predbežného opatrenia vydaného v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné, sp. zn. 16C/1662/2000. Súd prvej inštancie k tomu uviedol, že občianskoprávne konanie vedené pod sp. zn. 16C/1662/2000 a konanie u orgánov činných v trestnom konaní nie sú konania, ktoré na seba nadväzovali. Ide o dve samostatné konania v zmysle zákonnej právnej úpravy, výsledkom ktorých bolo rozhodnutie vo veci v zmysle rozdielnej zákonnej úpravy. V danom prípade účelom konania u orgánov činných v trestnom konaní bolo odňatie strojov, zariadení z dôvodu podozrenia zo spáchania trestnej činnosti. Účelom občianskeho súdneho konania bolo vyriešiť vlastníctvo k predmetným huteľným veciam a riešenie predbežnej otázky vlastníctva k huteľným veciam. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že zákon č. 58/1969 Zb. nedefinuje nesprávny úradný postup. Z obsahu tohto pojmu ale vyplýva, že podľa konkrétnych okolností toho ktorého prípadu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Či úradný postup bol vykonaný správne, je potrebné posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Zákon č. 58/1969 Zb. nedefinuje bližšie pojem škody a neupravuje ani výšku náhrady. Z tohto dôvodu je potrebné aplikovať všeobecné ust. § 442 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie je možné aplikovať vtedy, ak v konaní bolo preukázané, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom. V konaní žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, a teda nepreukázala príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom. Tvrdenia žalobkyne, že ako súkromná podnikateľka v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktorí konali nad rámec predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Humenné uznesením č. k. 16C/1662/2000-36 zo dňa 19.01.2001 tým, že zapečatili stroje, jej znemožnili pokračovať vo výrobe a tak jej vznikla škoda na zhodnotení strojov a na ušlom zisku nepreukázala. Z výsledkov znaleckého dokazovania znalcami K.. E. a K.. T. bolo nesporne preukázané, že presun výroby a montáže okien pôvodnou žalobkyňou do inej spoločnosti bol vykonaný ešte pred vydaním predbežného opatrenia. Z tohto dôvodu neexistuje príčinná súvislosť medzi vydaným predbežným opatrením Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/1662/2000 a vznikom škody, resp. ušlého zisku, ktorý si žalobkyňa uplatňuje. Súd prvej inštancie poukázal na dôkaznú povinnosť strán v spore v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy, t.j. Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 s tým, že uviedol, že žalobkyňa, ani jej právny nástupca uplatnenú výšku škody a ušlý zisk v konaní nepreukázali. Vypracované znalecké posudky považovali za neúplné a nepresné, a preto predložili znalecký posudok vyhotovený K.. Y. N. na objednávku pôvodnej žalobkyne, z ktorého záveru vyplýva, že znalec od roku 2002 prognózoval postupnú ziskovosť. Vyhodnotil výšku zisku v rámci podnikateľskej činnosti v roku 2002 až 2006, na základe čoho stanovil sumu ušlého zisku vo výške 141.000,- eur a výšku škody v dôsledku predaja zastaralých zásob pod obstarávaciu cenu v sume 19.000,- eur ohľadom na žalobkyňou dosahovanú stratu v roku 1999 a 2000.

Súd prvej inštancie uzavrel, že zákonné podmienky pre objektívnu zodpovednosť štátu vyplývajúcej z ust. § 18 zákona č. 58/1969 Zb., a to nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody v konaní nebola preukázaná. Zo záverov znaleckých posudkov vypracovaných v konaní K.. E. a K.. T. vyplýva, že pôvodná žalobkyňa previedla výrobu do inej spoločnosti ešte pred zapečatením strojov, aj pred vznikom samotného sporu. Aj z doplnujúceho výsluchu znalca bolo preukázané, že znalec na záveroch, ktoré v znaleckom posudku uviedol zotrval. Ďalej z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo aj zistenie, že pôvodná žalobkyňa nadobudla majetok v roku 1999. Výrobné stroje, ktoré boli zapečatené využívala na základe nájmovej zmluvy uzavretej s K.. V.. Pôvodná žalobkyňa so všetkými zamestnancami ukončila pracovný pomer dňa 31.10.2000, ktorí boli potom zamestnaní v spoločnosti ÁTRIUM, s.r.o. (následne premenovaná ASTEC,

s.r.o.). Z listinných dôkazov bolo nesporne preukázané, že v účtovníctve pôvodnej žalobkyne, v čase zapečatenia strojov neboli evidované žiadne prijaté zálohy tak, ako to tvrdila žalobkyňa. Z toho dôvodu konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 16C/1662/2000 a trestné konania neovplyvnili výrobu a hospodárenie pôvodnej žalobkyne a nezapríčinili stratu zisku žalobkyne. Súd konštatoval, že v konaní nebola preukázaná škoda, ktorá mala vzniknúť žalobkyňi, ani jej právnenému nástupcovi, takže nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/126/2000 z 30.06.2010, z ktorého vyplýva, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného a konkrétnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všetkých súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Ušlý zisk je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá na rozdiel od skutočnej škody spočíva v tom, že v dôsledku protiprávneho konania, resp. škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu (zväčšeniu) majetku, ktoré poškodený mohol odôvodnenie, t.j. preukázateľným spôsobom očakávať so zreteľom na obvyklý chod veci (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/198/2007 zo dňa 30.06.2008). Aj z obsahu predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázané, že pôvodná žalobkyňa už v mesiaci november 2008 neprevádzkovala výrobu, nevykonávala svoju podnikateľskú činnosť a tieto zistenia sú v rozpore so zisteniami a závermi znalca K.. Y. N..

K námietke zmeny zodpovednosti skutkovej podstaty a námietke premlčania z dôvodu nového vyjadrenia žalobcu - právneho nástupcu pôvodnej žalobkyne, ktorý zmenil uplatnený nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní mal spočívať v nezákonnom zapečatení výrobných strojov, kedy až do tohto vyjadrenia nebolo namietané nezákonné rozhodnutie - predbežné opatrenie vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 16C/1662/2000 a trestné konanie pre marenie výkonu úradného rozhodnutia začaté na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom pod ČVS: ORP-298/OVEK-HE-2004, ktoré nebolo vedené voči pôvodnej žalobkyňi a v ktorom pôvodná žalobkyňa nebola trestne stíhaná, súd prvej inštancie uviedol, že ak si právny nástupca žalobcu uplatnil náhradu škody na inom skutkovom základe ako pôvodne bolo žalobou uplatnené, tak nové skutkové okolnosti v dôsledku zmeny titulu uplatnenej náhrady škody neboli v konaní preukázané. Vznesená námietka premlčania uplatnená žalovaným v 1. rade je z tohto dôvodu dôvodná, pretože namietané rozhodnutia boli vydané v októbri a novembri roku 2001 a skutkový základ nároku na náhradu škody právny nástupca žalobkyne uplatnil 27.03.2012. Z hľadiska naplnenia podmienok zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 vyslovil, že žalobca dôkazné bremeno neunesol. Nebol naplnený ani jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a preto nárok žalobcu na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu v zmysle ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. nemôže byť daný. K výroku o trovách konania vyslovil, že o nich rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý v konaní nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia výšky škody v čase, keď nemal spoľahlivo zistenú rozhodujúcu skutočnosť, a to skutočnú škodu alebo ušlý zisk v danom prípade. Poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie s otázkou existencie škody vysporiadal aj v súvislosti s uplatnenou náhradou škody v súvislosti s nariadeným predbežným opatrením v konaní vedenom na Okresnom súde pod sp. zn. 16C/1662/2000, ako aj v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8C/12/2004. Tieto konania boli kľúčové najmä na zistenie skutkového, ako aj právneho základu nároku na náhradu škody, ktorú si žalobca uplatňuje voči žalovanému v 2. rade. Namietal nielen postup súdu prvej inštancie pri nariaďovaní znaleckého dokazovania, ako aj následné hodnotenie vykonaných dôkazov, záverov vyplývajúcich zo znaleckých posudkov, najmä vo vzťahu k možnosti klásť otázky znalcovi K.. T. konateľom žalobcu za účelom objasnenia rozporov a rozhodujúcich skutočností pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Tým podľa názoru právneho zástupcu žalobcu došlo k porušeniu princípu priamosti a ústnosti, ako aj neprimeraného zásahu do procesných práv žalobcu. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie nezaujal stanovisko k vypracovanému znaleckému posudku K.. Y. N., ktorý konštatoval, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu by vznikla pôvodnej žalobkyňi skutočná škoda vo výške 19.000,- eur. Podotkol, že namietal v konaní ustanoveného znalca K.. T., a preto v

tejto súvislosti podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pre porušenie práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného ústavou. Nesúhlasil ani s tvrdením súdu, že vyjadrením zo dňa 23.03.2012 bola u žalobcu zmena pôvodnej žaloby. Taktiež vznesenú námietku premlčania žalovaným v 1. rade považoval za bezpredmetnú. Zdôraznil, že celé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa vzťahuje na žalovaného v 1. rade. Súd prvej inštancie pripustil do konania ďalšieho účastníka, a to spoločnosť BANDER s.r.o., Snina, voči ktorému pôvodná žalobkyňa uplatnila náhradu škody z dôvodu vydaného predbežného opatrenia a následného neúspechu K.. V. v samostatnom konaní o vydanie huteľných vecí. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, súd prvej inštancie neuviedol žiadne dôvody, na základe ktorých voči nemu žalobu zamietol. Je neprípustné, aby presne z tých istých dôvodov súd žalobu zamietol aj vo vzťahu k tomuto žalovanému v 2. rade. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu považoval namietané skutočnosti uvedené v odvolaní za nedôvodné. Podľa jeho názoru, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav vecí, ako aj správne právne vec posúdil. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

Právny zástupca žalovaného v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na dôvody, ktoré sa vzťahujú na uplatnený nárok z titulu vydaného predbežného opatrenia. Tvrdil, že žalobkyňa v konaní nepreukázala vznik škody, a preto uplatnený nárok považoval za nedôvodný. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 4Co/130/2013-835 zo dňa 02.07.2014 bol rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/15/2006-769 zo dňa 04.02.2013 potvrdený vo vzťahu k žalovanému v 1. rade. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade bol predmetný rozsudok zrušený a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Na základe podaného dovolania žalobcom, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č.k. 2Cdo/1235/2015-875 zo dňa 29.04.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 4Co/130/2013-835 zo dňa 02.07.2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/15/2016-769 zo dňa 04.02.2013 vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bol zrušený a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu bolo porušené právo na spravodlivý proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 z dôvodu nedoručenia vyjadrenia žalovaného v 1. rade (čl. 805 spisu) a žalovaného v 2. rade (čl. 815 spisu) žalobcovi. Žalobca sa nemal možnosť dozvedieť o týchto vyjadreniach a prípadne sa k nim aj vyjadriť. NS SR poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 13.01.2015 vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, zo záveru ktorého vyplýva, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia.

5. Následne odvolací súd doručil právnomu zástupcovi žalobcu vyjadrenia žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade k odvolaniu žalobcu (čl. 805, 815 spisu) na vyjadrenie, ako aj vyjadrenia žalovaných žalovaným navzájom. Právny zástupca žalobcu k vyjadreniam žalovaných v 1., 2. rade vo vyjadrení uviedol, že naďalej v plnom rozsahu zotrváva na svojich stanoviskách a argumentoch prezentovaných v jeho odvolaní zo dňa 20.03.2013. S vyjadrením žalovaného v 1. rade nesúhlasil. Poukázal na to, že v priebehu konania, ako aj v samotnom odvolaní žalobca zdôrazňoval, že podstata nesprávneho úradného postupu zo strany orgánov činných v trestnom konaní spočívala v tom, že zásah orgánov činných v trestnom konaní pre zaistenie predmetných strojov bol evidentne neprimeraný a zjavne prekračoval rámec účelu, ktorý sa sleduje zaistením vecí ako inštitútom trestného práva procesného. Navyše v dôsledku toho bolo znemožnené vykonávať žalobkyňu jej podnikateľskú činnosť, ako aj pri samotnom zásahu bol prítomný špeciálny útvar policajného zboru a o zásahu bola odvysielaná reportáž audiovizuálnych, masovokomunikačných médiách, čím došlo k odlivu zákazníkov pôvodnej žalobkyne. Zapečateniu strojov predchádzalo vydanie predbežného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné, sp. zn. 16C/1662/2000, t.j. už pred zapečatením strojov orgánmi činnými v trestnom konaní. Súd zakázal pôvodnej žalobkyňu a K.. A. V., ktoré predmetné stroje prenajímali, disponovať vlastníckym právom k týmto výrobným strojom - predat' ich, prenajať, darovať alebo inak s nimi nakladať. To znamená, že ak by aj predmetné stroje boli vecami potrebnými pre účely trestného stíhania, bol by na to postačujúci a v zmysle zásad proporcionality a zdržanlivosti žiaduci postup

ich zaistenia v rozsahu vydaného predbežného opatrenia o zákaze scudzenia týchto strojov a nie ich zaistenia na uplatnenie hrubej sily reprezentovanej tzv. „kukláčmi“ a následnou medializáciou a prezentáciou tohto postupu orgánov činných v trestnom konaní ako oprávneného zásahu. Poukázal na ust. § 2 ods. 4 Trestného poriadku účinného v čase zaistenia strojov, v zmysle ktorého postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti, musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovať práva zaručené ústavou. Nesprávnym úradným postupom je každé konanie orgánu verejnej moci, ktorým došlo k porušeniu pravidiel, ktoré zákon stanovuje pre činnosť týchto orgánov. Zdôraznil, že žalobca sa nedomáha nápravy nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade uviedol, že žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu len zopakoval svoje stanovisko v rámci obrany pred súdom prvej inštancie. Opätovne poukázal na postup súdu, ktorý nariadil znalecké dokazovanie s tým, že zo znenia formulovaného zadania pre znalcov nepochybne možno vyvodiť záver, že súd prvej inštancie mal už pred ustanovením znalcov za preukázané, že škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní. Úlohou znalcov nebolo zisťovať, resp. určovať, či pôvodnej žalobkyni vznikla alebo nevznikla škoda ako taká. Posúdenie danosti predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, t.j. samotného vzniku škody, ako aj príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a neoprávneným úradným postupom je vecou konajúceho súdu. Takéto posúdenie nepatrí znalcovi. Z dôvodu neumožnenia klásť otázku znalcovi, podľa názoru právneho zástupcu žalobcu bol porušený princíp priamosti a ústnosti civilného konania a neprimerane bolo zasiahnuté do procesných práv žalobcu. S vyjadrením žalovaného v 2. rade o nedôvodnosti uplatneného nároku voči nemu sa nestotožnil. Podstata nároku uplatneného žalobcom voči žalovanému v 2. rade spočíva v tom, že pôvodná žalobkyňa nebola vlastníčka strojov, na ktoré sa vecne vzťahovalo predbežné opatrenie a ktoré boli nevyhnutné na výkony podnikateľskej činnosti, ale tieto stroje mala v nájme. Vlastníkom a prenajímateľom týchto strojov bol K.. A. V., na ktorého sa predbežné opatrenie personálne takisto vzťahovalo. Je zrejmé, že práve uvedené predbežné opatrenie mu zabránilo v ďalšom prenajímaní strojov pôvodnej žalobkyni, čím bolo znemožnené, aby pôvodná žalobkyňa vykonávala svoju podnikateľskú činnosť. V dôsledku vydania predbežného opatrenia na návrh žalovaného v 2. rade nemohla svoju podnikateľskú činnosť vykonávať, a teda jej vznikla škoda vo forme ušlého zisku, za ktorú zodpovedá žalovaný v 2. rade. K zániku predmetného predbežného opatrenia došlo v dôsledku právoplatného zamietnutia žaloby voči pôvodnej žalobkyni a K.. V., čím v zmysle § 77 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 vznikol voči žalovanému v 2. rade hmotnoprávny nárok na náhradu ujmy spôsobenej inkriminovaným predbežným opatrením. V závere právny zástupca žalobcu poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. II. ÚS 239/2013-27 zo dňa 18.04.2013, ktorým ústavný súd síce rozhodol, že predmetnú sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol, avšak z odôvodnenia vyplýva, že vzhľadom na princíp subsidiarity so skutkovými a právnymi argumentami uvedenými žalobcom v sťažnosti sa bude musieť odvolací súd v rámci rozhodovania o odvolaní proti rozsudku vo veci samej zaoberať. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k vyjadreniu žalobcu (z čl. 899) písomne nevyjadrili.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania podľa pôvodného Občianskeho súdneho poriadku so zachovaním princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 s tým, že následky úkonov sa uznávajú i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez

nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na internetovej stránke súdu, ako aj úradnej tabuli dňa 21.07.2017 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nie je dôvodné.

Predmetom posúdenia odvolacím súdom bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade z dôvodu, že rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 4Co/130/2013-835 zo dňa 02.07.2014 bol rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zrušený a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku, odvolací súd zistil, že vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd prvej inštancie správne rozhodol, ako aj správne právne vec posúdil. Skúmal preukázanie zákonných predpokladov pre uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup podľa zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákona č. 58/1969 Zb.). Súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky uplatneného nároku z dôvodu, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup, vznik škody, t.j. skutočnej škody, ako aj ušlého zisku v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom. Na Okresnom úrade PZ Humenné pod ČVS:I.-XX/XX-XXXX bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre trestný čin sprenevery, a to dňom 11.01.2001 a v konaní Krajského úradu vyšetrovania PZ Prešov pod ČVS:V.-XX/OVEK-XXXX bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov súkromnej firmy K.. A. J. - Á. z dôvodu, že existovalo dôvodné podozrenie, že sa v tejto prevádzke nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie. Zo spisového materiálu v trestnom konaní vyplýva, že žalobkyňa bola vyzvaná na vydanie veci dôležitých pre trestné konanie, ktorá k dobrovoľnému vydaniu nepristúpila, a preto príslušný orgán činný v trestnom konaní realizoval odňatie vecí v súlade s Trestným poriadkom. Takýmto postupom v trestnom konaní nedošlo k porušeniu objektívneho práva, ktoré by zakladalo akýkoľvek nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. V tejto časti súd prvej inštancie správne poukázal aj na rozdielnosť konaní občianskoprávného, týkajúce sa vydaného neodkladného opatrenia a konania orgánov činných v trestnom konaní.

9. Vo vzťahu k uplatnenej odvolacej námietke týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri nariadovaní znaleckého dokazovania, odvolací súd uvádza, že túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Je pravdou, že súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie za účelom zisťovania výšky škody, ktorá nakoniec zo záverov znaleckých posudkov K.. E. a K.. T. nevyplynula, a to z dôvodu, že z predložených listinných dôkazov, najmä účtovných dokladov právnej predchodkyne žalobcu znalci konštatovali, že k ukončeniu výroby došlo pred zaistením huteľných vecí, t.j. výrobných strojov v rámci trestného stíhania pre trestný čin sprenevery, ktoré bolo vedené voči K.. V., ako aj k mareniu výkonu úradného rozhodnutia. Zadaním úlohy pre znalca v sporovom konaní, súd prvej inštancie skúmal, či súvislosti so zapečatením strojov a znemožnením podnikania právnej predchodkyne žalobcu vznikla skutočná škoda, resp. ušlý zisk, na posúdenie ktorých otázok nariadil znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku K.. E. a K.. T. vyplynulo, že pôvodná žalobkyňa K.. A. J. - Á. podnikala so stratou v období rokov 1999 až 2000, a preto nebolo možné predpokladať, že následne jej z titulu zapečatenia výrobných strojov vznikol ušlý zisk, pokiaľ z účtovných dokladov ani nevyplynulo, že by mala prijaté zálohy na objednávky. Takýto záver je nesporný a na posúdenie účtovných dokladov, t.j. odborných otázok, vrátane prípadného vyčíslenia ušlého zisku, súd prvej inštancie správne postupoval. Znalecký posudok súd vyhodnotil ako každý iný dôkaz v súlade so zásadou hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 (§ 191 CSP). Hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či bolo prihliadnuté na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo treba vysporiadať, či závery posudku nie sú v rozpore s výsledkami ostatných dôkazov a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia. Znalecký posudok K.. T. bol vypracovaný ako kontrolný znalecký posudok na vypracovaný znalecký posudok K.. E., na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne poukázal, ktorý potvrdil závery K.. E.. Znalkyňa K.. E. v znaleckom posudku č. X/XX uviedla, že z predložených listinných dôkazov, predložených právnu predchodkyňou žalobcu dospela k záveru, že K.. A. J. nevznikol žiadny ušlý zisk z dôvodu, že ani v predchádzajúcich obdobiach vo svojej podnikateľskej činnosti nedosahovala žiadny zisk, ale stratu a z dôvodu nesúvisiacich so zapečatením strojov v októbri roku 2001 prestala vykonávať výrobu okien ako svoju podnikateľskú činnosť fyzickej osoby už na začiatku roku 2001. V roku 2000 dosiahla stratu pri výrobe okien. Z kontrolného znaleckého posudku K.. L. T., ktorý bol vypracovaný z dôvodu vznesených

námietok žalobkyne proti záverom znaleckého posudku K.. A. E. vyplýva, znalecký posudok č. X/XXXX zo dňa 20.02.2012, že ustanovený znalec K.. L. T. sa stotožnil so záverom znalkyne K.. E., keď dospel k záveru, že nárok žalobkyne na náhradu škody a ušlého zisku taktiež považoval za neopodstatnený, lebo konštatoval, že presun a následný úkon podnikateľskej činnosti právnej predchodkyne žalobcu nebol spôsobený nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní, ale k nemu došlo evidentne nielen pred samotným zapečatením strojov, ale dokonca aj pred vznikom samotného sporu. So závermi kontrolného znaleckého posudku sa stotožnil aj žalovaný v 1. rade. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako listinný dôkaz aj predložený znalecký posudok vypracovaný na objednávku K.. A. J., vypracovaný znalcom K.. Y. N. dňa 11.06.2012, s ktorého záverom sa nestotožnil.

10. Vo vzťahu k namietanej zaujatosti znalca K.. T., odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa náležite s jeho námietkou vysporiadal tak, že K.. L. T. nevylúčil z podanie znaleckého posudku v prejednávanej veci, a to uznesením č. k. 17C/15/2006-675 z 18.07.2012. Na základe podaného odvolania žalobcu, Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd uznesením č. k. 3Co/111/2012-736 zo dňa 16.11.2012 odvolanie odmietol pre neprípustnosť. Závery oboch znaleckých posudkov K.. E., ako aj K.. T. boli totožné, a preto súd prvej inštancie nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti záveru kontrolného znaleckého posudku vypracovaného K.. T.. Strany sporu mali možnosť v rámci konania pred súdom prvej inštancie predložiť námietky k vypracovanému znaleckému posudku, ktorý strana sporu - žalobca využil. Nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania, a to vedeckým ústavom alebo znaleckou inštitúciou, súd prvej inštancie správne nepovažoval za hospodárne, a preto pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku vychádzal z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania K.. E. a K.. T.. Aj výsluch znalca je len jedným z dôkazných prostriedkov, na základe ktorých súd pri hodnotení dôkazov vychádza. Strany sporu mali možnosť sa vyjadriť k výpovedi znalca nielen ústne, ale aj písomne ako to vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.07.2012 (čl. 669 - 674 spisu). Postupom súdu podľa názoru odvolacieho súdu preto nedošlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu, ani túto odvolaciu námietku odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú.

11. Zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup orgánov činných v trestnom konaní v danom prípade preukázaný nebol, ani existencia škody, resp. ušlého zisku v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, a preto súd prvej inštancie správne žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zamietol ako nedôvodnú. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, v súlade so zásadou úspechu v odvolacom konaní priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý- za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.